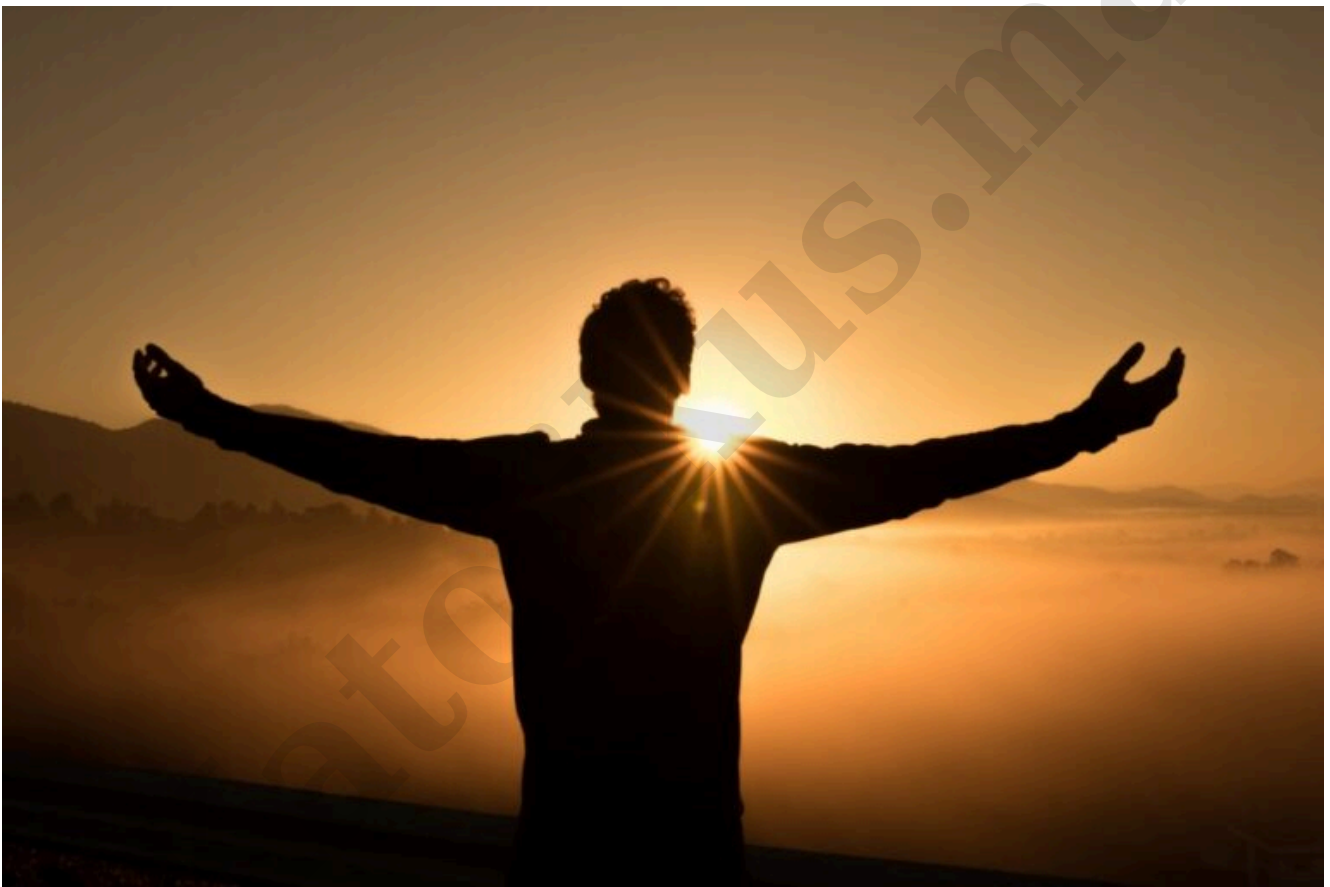

Ne félj, csak higgy! - gondolatok évközi 13. vasárnapra

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/ne-felj-csak-higgy-gondolatok-evkozi-13-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 13. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.

1. Hisz Isten nem alkotta a halált, és nem leli örömét az élők vesztén... (Bölcs 1,13-15.2,23-24)

Az Ószövetség időben legutoljára keletkezett, legfiatalabb könyvét a Kr. e. 1. század első felében írták. A szerzőt itt valójában a lelki halálról ír. A halál nem annyira Isten műve, mint inkább a bűn következménye.

2. Ezért ahogy mindenben kitűntök... Tűnjetek ki ebben a jótékonyságban is... (2Kor 8,7.9.13-15)

Szent Pál a misszióban sem feledkezett meg az általa alapított közösségekről. A korintusi híveket a jeruzsálemiek megsegítésére biztatja. Már önmagában is sokatmondó, hogy nem koldulni akar, nem használja a gyűjtés kifejezést, helyette a tettekben megnyilvánuló szeretet olyan szavait használja, mint: osztozás, szolgálat, bőség, áldás. A rászorulókat segíteni valódi Krisztus-követést jelent. A másokra való odafigyelés a szolidaritást, az összetartozás tudatát is elmélyíti.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

3. „Talita kum! - vagyis: Kislány, mondom neked, kelj föl!” (Mk 5,21-43)

Jairus leányának történetébe beágyazódik egy másik történet is, a vérfolyásos asszony gyógyulásának leírása. Az evangélista szerkesztői zsenialitását dicséri, ahogyan összeköti a kettőt, ahogy az olvasót észrevétlenül átvezeti egyik eseményből a másikba. Bizonyára jó oka volt együtt szerepeltetni a két gyógyulást, hisz mindkettőben a 12 év fordul elő (az asszony 12 éve beteg, a leány 12 esztendő), mindkét beteg helyzete reménytelen, mindkét esetben a gyógyulás feltétele a hit és a Jézusba vetett bizalom, mindkét esetben fontos szerepet játszik a fizikai érintés és a személyesség.

A történetet olvasva, abba magunkat is belehelyezve, szembeötlik a Jézusban mint gyógyítóban hívők és a szenzációt kereső tömeg viselkedése, hangulatváltozása. A csodavárók, a kíváncsiak, a különlegességre vágyók tolongnak Jézus körül, de a siratóasszonyok és a ház lakói ki is nevetik a Mestert, amikor azt állítja, hogy a lány nem halt meg, csak alszik. Mai párhuzamként - pl. egy úrnapi körmenet alkalmával - sem nehéz ráismerni, ki hogyan viselkedik, kiben milyen reakciókat vált ki Isten jelenléte. Vannak, akik áhítattal leborulnak, elcsendesednek,

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

keresztet vetnek magukra, mások felpörgetik motorjaikat, nem éppen szalonképes megjegyzéseket téve rágyújtanak egy cigarettára, vagy unottan elfordulnak, és tovább kacarásznak, mintha mi sem történt volna...

Útban Jairus felé, a tömegben, egy vérfolyásban szenvedő asszony - aki már minden pénzét az orvosokra költötte, mégis egyre rosszabbul lett - félve, de elszánt hittel megérintette hátulról Jézus ruháját, és meggyógyult. Nem törődött bele kilátástalan helyzetébe, nem adta föl a reményt, hanem átfurakodott a tömegen, asszony létére férfias bátorságról tett tanúságot. Jézus a maga emberségében nem láthatta, ki volt az, mégis érezte, hogy erő ment ki belőle, ezért megkérdezte: ki érintett meg? Az asszony ekkor vallotta be „tettét” és lett a hit és a bizalom példaképe.

Jézus már csak azért is „szóvá teszi” ezt a lopva érintést, mert nem szeretné azt elhítenni bárkivel, hogy ő varázsló, mágus. A gyógyuláshoz őt magát mint Isten fiát kell elfogadnunk. Másfelől meg nem lehet lopva hinni sem. Nem mindenki gyógyul meg azok közül, akik Jézust érintik. Ma is sokan ki- és felhasználnák Jézus csodatévő erejét, de Jézus nélkül és egészen más célokra, mint ahogyan ő adja. Bármilyen egyházas vagy keresztény mázzal öntenénk le önzésünket és hatalomvágyunkat, Jézustól függetlenül nincs gyógyulás. Ahhoz vele is közösségben és egyetértésben kell lennünk.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

A kislány feltámasztásával a család, az apostolok és a tömeg még egy leckét kapnak. Jairus előkelő, közmegebecsülésnek örvendő zsinagógai előjáró, ráadásul abból a fajtából, aki a legilletékesebbtől, Jézustól kér segítséget haldokló lányának. Arra viszont már ő sem képes, hogy felfogja Jézus halál fölötti hatalmát. Valószínűleg az apostolok is majd a feltámadás után emésztették meg igazán, és értették meg, hogy Istennél a halál csak elalvás. Feltámadni annyi, mint felébredni...

Amikor az élet bonyolultsága és gondja, a kisebb-nagyobb tragédiák lehangolnak minket, amikor lelombozódunk kudarcaink és gyengeségeink, betegségeink és a halál árnyéka közelében, Jézus ma is azt mondja, mint Jairusnak: Ne félj, csak higgy Istenben! Ő életet hoz ki még a halálból is.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-06-27)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma